

Элемент нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці “Музычна-інструментальная традыцыя (Смаргонскія найрышы)”

Музычна-інструментальная традыцыя, якая захоўваецца на тэрыторыі Смаргонскага раёна, з’яўляецца адметнай праявай нематэрыяльнай культурнай спадчыны ў вобласці “выканальніцкія мастацтвы”, прадугледжанай пунктам 2b артыкула 2 Канвенцыі ЮНЕСКА аб ахове нематэрыяльнай культурнай спадчыны.

Музычна-інструментальная традыцыя Смаргонскага раёна – ўзор рэпрэзентацыі музычна-інструментальнай выканальніцкай сістэмы фальклору Гродзенскага Панямоння з тыповымі стылістычна-жанравымі (траіста музыка як выканальніцкі стыль, абрадаваець і танцавальнасць як функцыянальнасць музыкі) і марфалагічнымі (саліруючыя (скрыпка), гарманізуючыя (гармонік, акардыён ці дуда), рытмізуючыя (бубен з калатушкай ці барабан) інструменты) характарыстыкамі. Народная музыка гісторыка-этнаграфічнага рэгіёна фарміравалася ва ўзаемадзеянні з культурнымі плынямі суседніх рэгіёнаў і пад уплывам гістарычных падзей XX ст. Элемент складаецца з комплекса ўменняў і навыкаў ансамблевага выканальніцтва ў складзе капэлы традыцыйнай траістай музыкі (падбор музычнай партыі па слыху, дакладнае пачуццё рытму, свабоднае валоданне інструментам і музычнай імправізацыяй і інш.), музычна характэрнага мясцовага рэпертуару танцавальнай і абрадавай (вясельнай) музыкі, практыкі музычна-інструментальнага выканальніцтва ў мясцовай супольнасці.

Лакальнай асаблівасцю элемента з’яўляецца шырокавядомая ў рэгіёне і дакладна зафіксаваная даследчыкамі характэрная партытура мясцовай музычна-інструментальнай капэлы, якая была папулярнай у першай палове XX ст. На Смаргоншчыне яна складалася з: саліруючай, вядучай мелодыю скрыпкі, часам – узмоцненай кларнетам, акампануючага мелодыю гармоніка ці акардыёна, рытмізуючага музычную фактуру барабана. Адметным прадстаўніком мясцовых музыкаў быў Уладзіслаў Іванавіч Буцько (1919-2016 гг.), унікальны музыка-самавук, які большую частку свайго жыцця граў са сваёй музычнай капэлай танцы і вяселлі па ўсёй акрузе.

Уладзіслаў Іванавіч Буцько

У 1990-я гады яго выканальніцкае майстэрства «з рукі на руку» пераняў мультыінструменталіст Часлаў Альфонсавіч Жых, які зладзіў сямейную музычную капэлу і арганізаваў калектыв «Гулянок» з вучняў школы мастацтваў. Сёння традыцыйнае музычна-інструментальнае выканальніцтва на падставе рупліва сабраных на Смаргоншчыне мелодый практыкуюць розныя музыкі і калектывы.

Часлаў Жых

Смаргонскія найгрышы ўключаюць цыкл вясельных маршаў, разнастайныя полькі, вальсы, мелодыі розных танцаў і некаторых песень.

Элемент адносіцца да «мастацтва стабілізаваных капэль з наладжаным міжпакаленным перайманнем». Для такіх капэляў характэрны: стабілізаванасць (сістэматычнае перыядычнае выканальніцтва на мясцовых вяселлях і танцавальных вячорках); абрадаваць (музыка на вяселлях) і танцавальнасць (музыка на танцавальных вячорках); міжпакаленнае перайманне (праяўленае ў сямейным гурце Ч.Жыха, а таксама змешаных (даросла-падлеткава-дзіцячых) калектывах Смаргонскага раёна.

Для музычнага рэпертуару інструментальнай традыцыі Смаргонскага раёна характэрны песенны склад мелодыі найгрышаў, паўторнасць і квартавыя хады ў невялікім дыяпазоне гучання мелодыі. Характэрнымі асаблівасцямі Смаргонскіх найгрышаў з'яўляюцца і падкрэсленае акцэнтаванне моцнай долі, яе секвентнае развіццё, немудрагелісты і просты рытмічны малюнак, выкарыстанне пераменнасці ладу (у асноўным з мінору ў мажор). Памеры тыповыя цотныя, з устойлівым завяршэннем музычнай фразы. Тыповай асаблівасцю ў характарыстыцы смаргонскіх найгрышаў з'яўляецца іх разнастайнасць у тэмпавых малюнках: ад спакойна-павольных да яскрава хуткіх, што дае ўражанне бясконцага кругаўзварту мелодыі, калі запеў і прыпеў паўтараюцца шмат разоў, ствараючы адчуванне бяскончасці руху па крузе.

“Смаргонскія найгрышы” – гэта народная музыка, пад якую танцавалі нашы дзяды і прадзеда, музыка, якая з 1990-х гадоў стала незапатрабаванай з-за разбуральных наступстваў урбанізацыі, а сёння, дзякуючы руплівай працы яе носьбітаў, адраджаецца і атрымлівае новае дыханне.

“Смаргонскія найгрышы” – гэта не толькі першы аб'ект нематэрыяльнай гісторыка-культурнай спадчыны Смаргонскага раёна, але і наогул, першы выпадак уключэння ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь народнай інструментальнай музыкі.

Прапанову па ўключэнні элемента рыхтаваў з 2018 года раённы Цэнтр культуры пры дапамозе спецыялістаў дзіцячай школы мастацтваў імя М.К. Агінскага, Жодзішкоўскіх ясляў-сада – СШ.

Архіўныя фотаздымкі і ўспаміны прадаставілі гісторыка-краязнаўчы музей і рэдакцыя газеты “Светлы шлях.

Самыя папулярныя і вядомыя найгрышы Смаргонскага раёна:

Марш “Вясельны” <https://youtu.be/wrYSBpvUvRE>, вальс “Вішанька” https://youtu.be/BFScO4Rq_wA, полька “Шабасоўка”, танцы “Ліцвін” <https://youtu.be/h1xtqdTeuqM> і “Нарэчанька” <https://youtu.be/YGisHYgpU0M>. Гэтыя простыя і такія родныя мелодыі ведае амаль кожны жыхар Смаргоншчыны.

Хто выконвае “Смаргонскія найгрышы” у наш час?

Узор выдатнай культурнай каштоўнасці на высокім узроўні прэзентуецца праз творчасць ўзорага ансамбля народнай музыкі “Тулянок” (школа мастацтваў імя М. К. Агінскага);

- ўзорнага фальклорнага гурта “Нальшчаначка” (Жодзішкоўскі яслі-сад – СШ).

Найгрышы перадаюцца “з рукі на руку” на ўсіх інструментах. Сёння народная музыка Смаргоншчыны прадстаўлена і творчасцю аматарскіх мясцовых калектываў, якія створаны пры раённым Цэнтры культуры. Гэтыя калектывы захоўваюць і забяспечваюць пераемнасць элемента ў асяродках дзяцей, моладзі і дарослых.

На сённяшні дзень распрацавана і зацверджана праграма захавання элемента нематэрыяльнай культурнай спадчыны “Смаргонскія найгрышы” на пяць год, якая ўключае меры для захавання, развіцця і папулярызацыі элемента.

Смаргонцы могуць ганарыцца тым, што іх музыку будуць ведаць ва ўсёй Беларусі. Гэта частка нашай гісторыі і культуры, наша каштоўнасць, наша спадчына, якая дасталася нам ад продкаў. Яе захаванне дэманструе існаванне нацыянальнай асаблівасці нашай супольнасці, яе жывую душу.

Першы фестываль інструментальнай народнай музыкі “Іграю, як знаю, скачу, як хачу”

Дзякуючы таму, што элемент выканальніцкага мастацтва «Смаргонскія найгрышы» атрымаў статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, 18 чэрвеня 2022 года на базе музея-сядзібы Ф.Багушэвіча ў Кушлянах ўпершыню быў арганізаваны фестываль інструментальнай народнай музыкі! Удзел у ім прынялі пяць калектываў: гурт “Анягож” з Мінска, узорны ансамбль народнай музыкі “Гулянок” і народны ансамбль народнай музыкі “Явар” са Смаргоні, узорны фальклорны калектыў “Нальшчаначка” з Жодзішак і гурт “Кушлянская капэла”.

Мэтамі і задачамі Фестывалю:

- захаванне, развіццё і папулярызацыя традыцыйнай музычна-інструментальнай культуры, якая сёння аднаўляецца ў Смаргонскім раёне;
- дэманстрацыя лепшых ўзораў народнага інструментальнага выканальніцтва носьбітамі і пераемнікамі музычнай спадчыны;
- захаванне і трансляцыя аўтэнтычнага народнага мастацтва, папулярызацыя лепшых узораў традыцыйнай культуры з улікам фактару лакальнай спецыфікі і самабытнасці;
- выяўленне і падтрымка музычна адораных людзей, развіццё іх творчага патэнцыялу.

Фестываль садзейнічаў вяртання жывой прыгожай атмасферы свята, прыгожай камунікацыі з музычнымі і з танцавальнымі сродкамі, і тым самым – аднаўленню не толькі музыкі, але і пэўнай культуры беларускага традыцыйнага адпачынку!

24 сакавіка 2023 года ў рамках выканання праграмы захавання элемента нематэрыяльнай гісторыка-культурнай спадчыны “Музычна-інструментальная традыцыя Смаргонскага раёна” ў гісторыка-краязнаўчым музеі Смаргоні адбылося адкрыццё выставы прысвечанай элементу. На выставе прадстаўлены архіўныя фотаздымкі, музычныя інструменты, аўдыязапісы носьбітаў розных пакаленняў, атрыманыя падчас сумесных этнаграфічных экспедыцый спецыялістаў ДУК “Смаргонскі раённы цэнтр культуры” і УК “Смаргонскі гісторыка-краязнаўчы музей”. Наведвальнікі выставы змаглі пазнаёміцца з калектывамі-носьбітамі элемента: узорным ансамблем народнай музыкі “Гулянок”, узорным фальклорным гуртам “Нальшчаначка”, калектывам інструментальнай музыкі “Кушлянская капэла”, які дзейнічае на базе Смаргонскага раённага цэнтра культуры. У выкананні дадзеных калектываў прагучалі новыя найгрышы, расшыфраваныя і засвоеныя ў 2022 годзе. Таксама была магчымасць пазнаёміцца з нашчадкамі тых самабытных музыкаў, дзякуючы якім і захаваўся ўнікальны элемент выканальніцкага мастацтва рэгіёна.

